Lūdzu, ņemiet vērā, ka šai lapai nesen tika atjaunināta oriģinālvalodas hr versija. Mūsu tulkotāji pašlaik gatavo versiju valodā, kuru esat izvēlējies.

horvātu

Swipe to change

Maza apmēra prasības

Horvātija

1 Īpaša neliela apmēra prasību procedūra

Horvātijas Republikā maza apmēra prasības reglamentē 457-467.a pants Civilprocesa likumā (*Zakon o parničnom postupku*) (*Narodne Novine* (*NN*; Horvātijas Republikas Oficiālais Vēstnesis) Nr. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 un 70 /19), savukārt Eiropas procedūru maza apmēra prasībām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 861/2007, ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, reglamentē Civilprocesa likuma 507o- 507.ž pants.

1.1 Procedūras darbības joma un prasību robežlielums

Maza apmēra prasības municipālajās tiesās (*općinski sudovi*) ir prasības, kas nepārsniedz 10 000 HRK.

Maza apmēra prasības komerctiesās (*trgovački sudovi*) ir prasības, kas nepārsniedz 50 000 HRK.

Maza apmēra prasības ir arī prasības, ja prasības pieteikums nav par naudas summu, bet prasītājs ir norādījis, ka prasības apmierināšanai piekrīt saņemt konkrētu naudas summu, kas nepārsniedz 10 000 HRK (municipālajās tiesās) vai 50 000 HRK (komerctiesās).

Maza apmēra prasības ir arī prasības, kuru prasības pieteikums neattiecas uz naudas summu, bet uz kustamas mantas nodošanu, kuras vērtība, kā prasītājs norādījis prasības pieteikumā, nepārsniedz 10 000 HRK (municipālajās tiesās) vai 50 000 HRK (komerctiesās).

Saskaņā ar pašreizējo kārtību attiecībā uz Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, ja brīdī, kad tiesā, kurai ir jurisdikcija, tiek saņemta prasības veidlapa, prasības vērtība nepārsniedz 2000 eiro, neskaitot procentus, izdevumus un maksas, piemēro Regulu (EK) Nr. 861/2007.

1.2 Procedūras piemērošana

Maza apmēra prasību procedūras izskata vietējā tiesā vai komerctiesā atbilstoši noteikumiem par piekritību pēc būtības, kas paredzēti Civilprocesa likuma 34. un 34.b pantā. Maza apmēra prasību procedūras tiek uzsāktas, iesniedzot prasību kompetentajai tiesai, t. i., iesniedzot notāram pieteikumu par izpildi, pamatojoties uz publisku aktu, ja ir savlaicīgi iesniegti pieņemami iebildumi pret izpildrakstu.

1.3 Veidlapas

Veidlapas, citas prasības vai deklarācijas iesniedz rakstveidā, pa faksu vai e-pastu, un tās izmanto tikai Eiropas procedūrai maza apmēra prasībām atbilstoši Regulai (EK) Nr. 861/2007.

Nav citu noteiktu veidu prasības celšanai maza apmēra prasību procedūrās.

1.4 Advokāta palīdzība

Civilprocesa likumā nav paredzēti īpaši noteikumi par juridisko palīdzību maza apmēra prasību procedūrās. Prasītāju maza apmēra prasību procedūrās var pārstāvēt advokāts.

Ja ir izpildītas Likuma par bezmaksas juridisko palīdzību (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (NN Nr. 143/13 un 98/19) prasības, lietas dalībniekiem ir tiesības uz bezmaksas juridisko palīdzību.

Informācija par bezmaksas juridiskās palīdzības shēmu Horvātijā ir pieejama šādā tīmekļa vietnē: https://pravosudje.gov.hr/besplatna-pravna-pomoc/6184.

1.5 Pierādījumu iegūšanai piemērojamie noteikumi

Maza apmēra prasību procedūrās pusēm jāizklāsta visi fakti, ar kuriem tās pamato savu prasību, ne vēlāk kā prasības vai aizstāvības paziņojuma iesniegšanas brīdī, kā arī jāiesniedz visi pierādījumi, kas vajadzīgi izklāstīto faktu pamatošanai.

Maza apmēra prasību procedūrās attiecībā uz iebildumu pret maksājuma rīkojumu pieteikuma iesniedzējam ir pienākums izklāstīt visus faktus, ar kuriem tas pamato savus prasījumus, un iesniegt visus pierādījumus, kas vajadzīgi, lai pamatotu izklāstītos faktus, ne vēlāk kā pieteikuma iesniegšanas dienā tiesā 15 dienu laikā pēc tam, kad ir saņemts lēmums par maksājuma rīkojuma atcelšanu.

Maza apmēra prasību procedūrās attiecībā uz iebildumu pret maksājuma rīkojumu atbildētājam ir pienākums izklāstīt visus faktus, ar kuriem tas pamato savus prasījumus, un iesniegt visus pierādījumus, kas vajadzīgi, lai pamatotu izklāstītos faktus, ne vēlāk kā 15 dienu laikā pēc tam, kad ir saņemts prasītāja iesniegums, kurā prasītājs izklāsta visus faktus, ar kuriem tas pamato savus prasījumus, un iesniedz visus pierādījumus, kas vajadzīgi, lai pamatotu izklāstītos faktus.

Puses var izklāstīt jaunus faktus vai iesniegt jaunus pierādījumus pirmstiesas sēdē tikai tad, ja no pusēm neatkarīgu apstākļu dēļ tās nevarēja tos izklāstīt vai norādīt prasības pieteikumā vai aizstāvības paziņojumā, vai iesniegumos saskaņā ar iepriekš minētajiem noteikumiem, kuros izklāstīti visi fakti, uz kuriem tās balsta savus apgalvojumus, un iesniegti pierādījumi, kas pamato izklāstītos faktus.

Tiesa neņems vērā jaunus faktus un pierādījumus, ko puses izklāstīs vai iesniegs pirmstiesas sēdē pretrunā iepriekš minētajam noteikumam.

Pierādījumu iegūšanai piemēro Civilprocesa likuma vispārīgos noteikumus. Tas nozīmē, ka maza apmēra prasību procedūrās pierādījumi var būt pārbaudes, dokumenti, liecinieku liecības, ekspertu ziņojumi, ko tiesa uzdevusi sagatavot, un pušu sniegtie pierādījumi, un tiesa izlemj, kurus no iesniegtajiem pierādījumiem izmantot lietas faktu noskaidrošanai.

Plašāka informācija par pierādījumu iegūšanu izklāstīta informācijas paketē 'Pierādījumu iegūšana — Horvātijas Republika' (*Izvođenje dokaza — Republika Hrvatska*).

1.6 Rakstiska procedūra

Maza apmēra prasību procedūras notiek rakstveidā.

Maza apmēra prasību procedūrās prasību vienmēr izsniedz atbildētājam, lai dotu tam iespēju iesniegt apsvērumus, un tiesa, uzaicinot puses uz pirmstiesas sēdi, tās informē, ka: tiek uzskatīts, ka pieteikuma iesniedzējs ir atsaucis prasību, ja viņš neierodas uz pirmstiesas sēdi; pirmstiesas sēdē nevar izklāstīt jaunus faktus vai iesniegt jaunus pierādījumus, izņemot Civilprocesa likuma 461.a panta sestajā daļā minētos gadījumos (kad no pusēm neatkarīgu apstākļu dēļ tās nevarēja izklāstīt faktus vai iesniegt pierādījumus prasības pieteikumā vai aizstāvības paziņojumā, vai iesniegumos, kas minēti Civilprocesa likuma 461.a panta trešajā un ceturtajā daļā); tiesa pabeigs pirmstiesas sēdes procedūru un noturēs galveno sēdi pirmstiesas sēdē, izņemot gadījumus, kad lietas apstākļu dēļ tas nav iespējams, kā tas noteikts Civilprocesa likuma 461.a panta sestajā daļā; un nolēmumu var pārsūdzēt, tikai pamatojoties uz materiālo

tiesību kļūdainu piemērošanu un Civilprocesa likuma 354. panta otrajā daļā minēto civilprocesa noteikumu būtiskiem pārkāpumiem, izņemot minētās daļas 3. apakšpunktu, kas ir:
• 1. apakšpunkts – ja spriedums ir pieņemts, iesaistot tiesnesi, kurš saskaņā ar likumu būtu bijis jāizslēdz (Civilprocesa likuma 71. panta pirmās daļas 1.–6. punkts) vai kurš ir izslēgts ar tiesas nolēmumu, vai iesaistot personu, kas nav tiesnesis;
• 2. apakšpunkts – ja pieņemts nolēmums par prasību strīdā; kas nav tiesas kompetencē (Civilprocesa likuma 16. pants);
• 4. apakšpunkts – ja pretrunā Civilprocesa likumam tiesa savu nolēmumu pamatojusi ar nepieļaujamiem pasākumiem, ko puses veikušas attiecībā uz prasībām (Civilprocesa likuma 3. panta trešā daļa);
• 5. apakšpunkts — ja pretrunā Civilprocesa likumam tiesa pieņēmusi spriedumu, kas pamatots ar prasības atzīšanu, spriedumu, kas pamatots ar atteikšanos no prasības, aizmugurisku spriedumu vai spriedumu bez lietas izskatīšanas;
• 6. apakšpunkts – ja nelikumīgu darbību dēļ, jo īpaši dokumentu neizsniegšanas dēļ, kādai pusei netika dota iespēja tikt uzklausītai tiesā;
• 7. apakšpunkts – ja pretrunā Civilprocesa likumam tiesa ir noraidījusi puses lūgumu tiesvedībā izmantot savu valodu vai tulkojumu un sekot tiesvedības gaitai savā valodā, un puse uz šā pamata ir iesniegusi pārsūdzību;
• 8. apakšpunkts — ja persona, kas nevar būt tiesvedības puse, ir piedalījusies tiesvedībā vai nu kā prasītājs, vai kā atbildētājs vai ja juridisku personu kā tiesvedības pusi nav pārstāvējusi pilnvarota persona, vai ja rīcībnespējīgu personu nav pārstāvējis likumīgs pārstāvis, vai ja likumīgajam pārstāvim vai advokātam faktiski nav bijis vajadzīgo pilnvaru piedalīties tiesvedībā vai veikt konkrētas procesuālas darbības, vai konkrētas procesuālas darbības netika vēlāk atļautas;
• 9. apakšpunkts — ja pieņemts nolēmums par prasību, par kuru jau notiek tiesvedība vai par kuru jau pasludināts juridiski spēkā esošs spriedums, vai jau bija panākts tiesas izlīgums vai izlīgums, kam atbilstoši speciāliem tiesību aktiem ir tiesas izlīguma iezīmes;
• 10. apakšpunkts — ja pretrunā tiesību aktiem lietas izskatīšanā nebija ļauts piedalīties sabiedrības pārstāvjiem;
• 11. apakšpunkts — ja spriedumam ir trūkumi, kuru dēļ to nevar pārbaudīt, un jo īpaši ja sprieduma rezolutīvā daļa ir nesaprotama, ja rezolutīvā daļa ir pretrunīga vai pretrunā sprieduma pamatojumam, vai ja spriedumā nav norādīts izšķirošu faktu pamatojums, vai ja attiecībā uz izšķirošiem faktiem pastāv pretruna starp to, kas sprieduma pamatojumā ir norādīts par dokumentu vai protokolu saturu saistībā ar tiesvedības laikā sniegtajām liecībām, un faktiskajiem dokumentiem un protokoliem;
• 12. apakšpunkts – ja spriedums pārsniedz prasību;
• 13. apakšpunkts – ja ir pieņemts nolēmums par prasību, kas nav iesniegta noteiktajā termiņā, kas nozīmē, ka tā bija jānoraida kā nepieļaujama (Civilprocesa likuma 282. panta pirmā daļa);
• 14. apakšpunkts – ja pirms prasības celšanas nav veikta likumā noteiktā mediācijas vai cita alternatīva izlīguma procedūra, kas nozīmē, ka prasība bija jānoraida.
Ja puses pagaidu vai pastāvīgā dzīvesvieta ir ārpus Horvātijas Republikas un ja tās adrese ir zināma, tiesas dokumentu izsniegšana notiek saskaņā ar Horvātijas Republikai saistošajiem starptautiskajiem noteikumiem un saskaņā ar ES tiesību aktiem, jo īpaši attiecībā uz Regulas Nr. 861/2007 13. pantā minēto procedūru.

1.7 Sprieduma saturs

Tā kā nav īpašu noteikumu par sprieduma saturu maza apmēra prasību procedūrās, piemēro Civilprocesa likuma vispārīgos noteikumus, t.i., Civilprocesa likuma 338. pantu, kurā noteikts, ka sprieduma rakstiskajai versijai ir jāietver oficiāls ievads, rezolutīvā daļa un pamatojuma izklāsts.
Sprieduma ievadā jāiekļauj: norāde, ka spriedums ir pieņemts Horvātijas Republikas vārdā; tiesas nosaukums; tiesneša vārds un uzvārds, ja lietu izskata tiesnesis vienpersoniski, vai tiesas sēdes priekšsēdētāja vārds un uzvārds, kā arī tiesneša referenta un katra tiesnešu kolēģijas locekļa vārds un uzvārds, katras puses personas identifikācijas kods un dzīvesvieta vai juridiskā adrese, pušu juridiskie pārstāvji un pilnvarotie; īsa norāde par strīda priekšmetu; datums, kad tika pabeigta galvenā tiesas sēde; norāde par to, kuras puses, to juridiskie pārstāvji un pilnvarotie piedalījās galvenajā tiesas sēdē; un sprieduma pasludināšanas datums.
Sprieduma rezolutīvajā daļā jābūt ietvertam tiesas nolēmumam par konkrēto prasījumu pēc būtības un sekundāro prasījumu pieņemšanu vai noraidīšanu, kā arī nolēmumam par izlīgumam iesniegtas prasības esību vai neesību (Civilprocesa likuma 333. pants).
Pamatojuma izklāstā tiesa īsumā apraksta pušu prasījumus, izklāstītos faktus un pierādījumus, ar kuriem šie prasījumi ir pamatoti. Tiesa arī norāda un paskaidro, kurus no šiem faktiem tā ir centusies konstatēt, kāpēc un kā, tā ir konstatējusi šos faktus, un, ja tā tos ir konstatējusi, uzklausot pierādījumus, kādi pierādījumi ir tikuši izvirzīti, kāpēc un kā tie ir tikuši izvērtēti. Tiesa jo īpaši norāda, kuri materiālo tiesību aktu noteikumi tika piemēroti, spriežot par pušu prasībām, un, ja vajadzīgs, norāda savu nostāju attiecībā uz pušu viedokļiem par strīda juridisko pamatu, kā arī priekšlikumus vai iebildumus, par kuriem tā nav izklāstījusi pamatojumu lēmumos, ko tā pieņēmusi tiesvedības gaitā.
Attiecībā uz aizmugurisku spriedumu, spriedumu, kas pamatots ar prasības atzīšanu, vai spriedumu, kas pamatots ar atteikšanos no prasības, tiesa sprieduma pamatojuma izklāstā norāda tikai tā pieņemšanas pamatojumu.

1.8 Izmaksu kompensācija

Lēmumu par izmaksu atlīdzināšanu maza apmēra prasību procedūrā pieņem, pamatojoties uz Civilprocesa likuma vispārīgajiem noteikumiem; pusei, kura pilnībā zaudē lietu, ir pienākums atlīdzināt pretējās puses un tās pārstāvim, kurš iesaistījies lietā, tiesāšanās izdevumus.
Ja spriedums ir daļēji labvēlīgs abām pusēm, tiesa vispirms nosaka katra lietas dalībnieka panākumu procentuālo daļu un pēc tam atņem mazāk veiksmīgā lietas dalībnieka panākumu procentuālo daļu no veiksmīgākās puses procentuālās daļas, pēc tam tiesa nosaka puses, kurai spriedums ir labvēlīgāks, konkrētās un kopējās izmaksas, kas bija nepieciešamas procesa pienācīgai norisei, un pēc tam atlīdzina šim lietas dalībniekam šo kopējo izmaksu daļu, kas atbilst atlikušajai procentuālajai daļai, ņemot vērā lietas dalībnieku panākumu procentuālās daļas. Panākumu procentuālā daļa lietā tiek novērtēta, pamatojoties uz apmierinātajiem prasījumiem, ņemot vērā arī to, cik veiksmīgi ir iesniegti pierādījumi prasījumu pamatošanai.
Neatkarīgi no iepriekš minētā tiesa var noteikt, ka kādai no pusēm ir jāatlīdzina otrai īpašās izmaksas saskaņā ar Civilprocesa likuma 156. panta pirmo daļu, kurā paredzēts, ka neatkarīgi no lietas iznākuma puse atlīdzina otrai pusei izdevumus, kas radušies tās vainas dēļ vai sakarā ar notikumu, kurā tā cietusi.
Ja puses ir guvušas aptuveni vienādus panākumus lietā, tiesa var nolemt, ka katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats vai ka viena puse atlīdzina otrai tikai konkrētus izdevumus saskaņā ar Civilprocesa likuma 156. panta pirmo daļu.
Tiesa var nolemt, ka otrai pusei ir jāsedz visas pretējai pusei un tās pārstāvim, kurš iesaistījies lietā, radušās izmaksas, ja spriedums ir pretējai pusei nelabvēlīgs tikai salīdzinoši maznozīmīgā tās prasības daļā un ja nav radušās atsevišķas izmaksas par attiecīgo prasības daļu.
Tomēr neatkarīgi no lietas iznākuma pusei ir pienākums atlīdzināt pretējās puses izmaksas, kas radušies tās vainas dēļ vai sakarā ar notikumu, kurā tā cietusi.

1.9 Iespēja iesniegt pārsūdzību

Pārsūdzības reglamentē Civilprocesa likuma vispārīgie noteikumi. Saskaņā ar šiem noteikumiem maza apmēra prasību procedūrās lietas dalībnieki var pārsūdzēt pirmās instances spriedumu vai lēmumu 15 dienu laikā no dienas, kad tika izsniegts sprieduma vai nolēmuma protokols.

Spriedumu vai nolēmumu maza apmēra prasību procedūrās var pārsūdzēt, tikai pamatojoties uz materiālo tiesību kļūdainu piemērošanu vai Civilprocesa likuma 354. panta otrajā daļā minēto civilprocesa noteikumu būtiskiem pārkāpumiem, izņemot minētās daļas 3. apakšpunktā minēto pārkāpumu.

Lapa atjaunināta: 06/02/2023

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.